36. Kje prebivajo poosebljeni hudiči

1 **Pismouk** je rekel: »Da, Gospod in Mojster, to zadevo si nam tako jasno in kar se da obširno razložil ter nam jo s Svojim ustvarjalnim načinom tako temeljito in razčlenjeno prikazal, da nam mora biti kristalno jasna, seveda, kolikor jo omejeni človeški razum sploh lahko doume, kajti samo vedenje še zdaleč ni tudi vsepreženajoči vpogled; toda to nam zadostuje, saj kar vemo, vemo povsem iz temelja.
2 Ker pa si nam o tej tako težko razumljivi stvari že toliko povedal, nam še nekoliko natančneje razloži, na kakšnih krajih bivajo poosebljeni hudiči, da bi se jim lahko ognili; kajti če na takšno območje nevede zaide človek ali morda kakšna družba, se lahko zanje to zelo slabo konča. Zato bodi milosten in nam tudi to še nekoliko natančneje pojasni!«
3 **Jaz** sem odgovoril: »Še zmeraj razmišljaš preveč materialno! Kako je torej s kraji, na katerih naj bi se še posebno radi zadrževali poosebljeni hudiči?
4 Če je duša, kakršno sem ustvaril, čista in močna, ji še tako huda združba hudičev ne bo mogla škodovati. Kajti čista in iz Mene močna duša je sredi nešteto legij poosebljenih hudičev kljub vsemu povsem v nebeškem kraljestvu; to namreč ni nikakršen zunanji bližč, temveč obstaja zmeraj le v srcu dovršene duše. Ta duša je torej tako kot Jaz stvariteljica svojega najbolj blaženega prebivališča, vanj pa nikdar ne more vdreti noben hudič.
5 In tako je čisti in iz Mene močni duši že na tej zemlji vseeno, kje se manj ali bolj zadržujejo poosebljeni hudiči; kajti čista in iz Mene močna duša zmeraj in povsod nosi svoja nebesa v sebi in s seboj, tako kakor tudi hudič svoj pekel ali svojo obsodbo.
6 In ker že govorimo o tem, naj vam nekoliko podrobneje prikažem, kje se še posebno radi zadržujejo poosebljeni hudiči. Torej Mi prisluhnite:
7 Pri ljudeh so najraje v javnih hišah in stavbah, v katerih se dogaja veliko sleparskega, kakor na primer danes v templju, in še v številnih drugih nakupno-prodajnih hišah. To so kraji, kjer je veliko poosebljenih hudičev. K tem sodijo še hiše, v katerih se dogaja vsakovrstno nečistovanje, vlačuganje in prešuštvovanje. Zelo veliko poosebljenih hudičev je tudi v gorah in votlinah, v katerih ljudje hlastno in lakomno kopljejo zlato, srebro in druge zemeljske zaklade; prav tako so v gozdovih in votlinah, v katerih se skrivajo tatovi, roparji in morilci; so tudi v vojaških taborih in na bojiščih, ob poteh trgovskih karavan, ob rekah, jezerih in morjih, kjer poteka močno pridobitniško trgovanje.
8 Posebno priljubljeni kraji poosebljenih hudičev so nadalje dežele in posesti, travniki, njive, vinogradi in gozdovi prepričanih poganov in tudi judovskih lakomnih in trdosrčnih bogatašev; tudi zrak nad temi kraji in v njih, pa tudi ogenj, oblaki in dež ter vsi malikovalski templji in lažna preročišča.

9 Zelo veliko poosebljenih hudičev je tam, kjer je zemeljsko razkošje in z njim povezan hud napuh.
10 Ni pa poosebljenih hudičev na krajih, ki jih ljudje ne naseljujejo in jih tudi niso onesnažili z grehi; obiščejo le kakšno človeško karavano, ki hlepi po posvetnem dobičku - tej na ljubo pa se tja kmalu ugnezdijo tudi poosebljeni hudiči.
11 Prijatelj, zdaj si izvedel tudi to, kar si želel.
12 Zakaj naj bi imeli poosebljeni hudiči omenjene kraje še posebno radi, pa lahko tisti, ki je prej povedano vsaj nekoliko razumel, že sam razbere in ne potrebuje nadaljnjih pojasnil«

37. Ozadje prastvarjenja

1 **Pismouk** je rekel: »Toda kako lahko hudiči to zvedo? Ali lahko vidijo to zemljo in tudi nas, ljudi, in naše ravnanje?«
2 **Jaz** sem odgovoril: »O da, toda samo tisto, kar jim je podobno! Povem ti: Tudi hudobni jastrebi se hitro zberejo tam, kjer je njim ljuba mrhovina.
3 Samo Jaz sam že od vekomaj vem, kaj je potrebno, da postane Moja misel svobodno bitje - in to z najpopolnejšo Božjo samostojnostjo; in zato tudi samo Jaz vem, kaj je potrebno, da se to najvišje delo tudi uresniči. Ali je to smrt, sodba, človek ali angel, to je v Mojih očeh vse do uresničitve poglavitnega namena Moje ljubezni in modrosti eno in isto. Kajti vedi, Ta, ki je večen, ima za to zmeraj dovolj časa. David je sicer dejal, da naj bi bilo za Boga tisoč let komaj en dan, toda povem ti, prijatelj Moj, ki si izveden v Pismu: tisočkrat tisoče let je Zame komaj najbežnejši trenutek!
4 Glej, zdaj si tu, in nešteto - na deset tisoče deset tisočih stvaritev, kakršna je ta, je že za nami dokončanih po naravnem časovnem zaporedju! Ali Mi torej lahko očitaš, da sem te priklical v bivanje šele zdaj, v tem, novejšem času? In kako se bodo šele pritoževali tisti, ki jih bom priklical v bivanje po eonkrat eonih časa in večnosti?
5 Jaz sem vendar gospodar Svojih večnih misli in zamisli in jih lahko prikličem v samostojno prosto bivanje, kadar hočem. Na vekomaj Me ne veže nobena postava, kajti Jaz sam sem postava od pra-večnosti, in ker postava izhaja samo iz Mene in Moje volje, jo lahko v božje-moralnih zadevah vpeljem kadar koli in kakor to hočem iz Svoje ljubezni in modrosti.
6 Kdo razen Mene to lahko še predvidi, kdo Me lahko k temu prisili in Mi določi, kot le Jaz sam po Svojem večnem redu?
7 Moja od nekdaj naj svobodnejša volja je za Moje misli in zamisli, ki od vekomaj prebivajo v Meni in so samo Meni na vpogled, ukaz. Kadar pa Mi je po Moji ljubezni po volji, da preidejo v trdno in samostojno stanje, Moja modrost določi Mojo voljo za

postavo nad Mojimi mislimi in zamislimi, in te se potem uresničijo, kot bi bile zunaj Moje biti, ter potujejo naprej po svoji poti kot zunanje samostojne resničnosti vse dotlej, dokler Moja ljubezen in modrost ohranjata Mojo voljo kot dobronamerno in smotrno postavo vseh postav nad njimi.
8 In glej, tako je tudi nadaljnji obstoj poosebljenih hudičev postava, ki je vanje položena, in poleg nje imajo še zmeraj svojo svobodno voljo. Dokler Me nočejo priznati kot Tistega, ki sem od vekomaj bil, sem in vekomaj bom, se bodo morali uklanjati prisili Moje postave; kajti če bi jo umaknil, bi oni prenehali samostojno obstajati.
9 Ali se bo katero že samostojno obstoječe bitje izboljšalo in prostovoljno prešlo v kraljestvo resnice zdaj ali pa šele po zate nezamisljivo dolgem času, je Zame enakovredno, in zato Svojega večnega reda ne bom spremenil niti za las; kdor pa to pri sebi želi drugače, to tudi lahko stori, saj so mu na voljo vsa sredstva.
10 Zdaj ko sem vam povedal, kje prebivajo hudobne in zle duše, ki so poosebljeni hudiči, se takšnih krajev ogibajte, kadar čutite, da ste šibki; kajti tam so šibki še zmeraj ogroženi. Kdor pa se šibak podaja v nevarnost, je tudi hitro pogubljen ali pa jo zlepa ne odnese nepoškodovan.
11 Ne želite si nečistih in nezrelih stvari tega sveta, ker ste jih vi, ljudje na zadnji stopnji notranje življenjske dopolnjenosti, že prerasli. Samo naprej glejte in se ne ozirajte več na nezrelo preteklost, pa boste zlahka in kmalu dosegli pravi življenjski cilj, in potem vas ne bo nič več zanimalo tisto nezrelo, ki je za vami. - Ste me vsi dobro razumeli?«
12 Pismouk je odgovoril: »Gospod in Mojster, tudi to zdaj razumemo, in vemo, kako je s tem; toda med ljudmi so še marsikateri pojavi, ki jih človek ne razume povsem. Tako na primer tudi sam vem, da je v judovski deželi več starih gradov in starih hiš, v katerih že nekaj desetletij ne prebivajo ljudje. V njih pogosto tako neznansko straši, da se jim noben še tako pogumen človek ne upa niti približati, in gorje tistemu, ki utegne zaiti v njihovo bližino po naključju ali zato, ker ne pozna neprijetnih okoliščin. Takemu se bo zelo slabo godilo, še veliko huje pa tistemu, ki bi se tja podal celo namenoma. Na takšnih neredkih krajih celo že leta ni bilo kakšnega hudega grešnika, a jih kljub temu človek ne sme obiskati. Kako je torej s tem?«
13 Jaz sem rekel: »O prijatelj Moj, v ozadju ni zmeraj tisto, kar si misliš, temveč večinoma nekaj povsem drugega. Če bi takšne zloglasne gradove in stare domačije obkolili pogumni vojščaki, bi se jim - to zagotavljam - tebi tako nevarne prikazni morale umakniti tako daleč, da noben vojščak njihove morebitne navzočnosti ne bi niti zaznal.

Janko Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 8